

PĚKNÁ VYHLÍDKA

1/2015

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Jan Petránek: Navždy vytrvat s Bohem

K sokolovskému sboru adventistů neodmyslitelně patří Jan Petránek, i když většina nových lidí o něm ví hodně málo. Jenda přichází i odchází na bohoslužby téměř nepozorovaně. Moc toho nenamluví a dlouho se obvykle nezdrží. Dobře ho znají především ti, kteří jsou členy sboru desítky let. Jenda se dokonce podílel na stavbě současné sokolovské modlitebny. Pochází z věřící rodiny. Jeho rodiče i babička již byli křesťané - adventisté. Jenda bydlí v Sokolově, s manželkou Jitkou mají dvě dospělé děti - syna Davida a dceru Lucii. David bydlí s manželkou ve Francii nedaleko Paříže a vychovávají dvě dcery, šestiletou Ninu a roční Elišku. Lucie pracuje v Praze jako advokátka a

před 3 měsíci se jí narodil syn Martínek. Jenda si od roku 2008 užívá důchod. Jeho život je takový klidný, jedna žena, jedna práce, jedna víra, žádné velké skoky, pády. Možná by se dalo říct celkem obyčejný život. Jenže v dnešní době je to spíše život neobyčejný. Jenda nejraději jezdí do Ostrova nad Ohří.

(Pokračování na další straně)

POZVÁNKA

Rok začíná společnými modlitbami

V neděli 4.1. od 15 hodin se sejdou k modlitbám a uvažování nad Božím slovem věřící všech církví v Sokolově ve sborovém domě Církve československé husitské v ulici Obce Ležáky 542 (nedaleko hlavní pošty v Sokolově). Zahájí si společně tzv. Alianční týden modliteb, který se koná každý rok. Letos je téma převzato z textu proroka Izajáše 61,11: Hospodin dá vyrůst spravedlnosti.

Kázání si připravila Hana Kábrtová z církve adventistů. Zahraje a zazpívá romská kapela Devleskere čhave aven. Ve čtvrtek 8.1. od 19 hodin se sejdou věřící v Kynšperku nad Ohří ve sborovém domě Českobratrské církve evangelické v ulici Husova 26, kázat bude Tomáš Kábrt.

Jan Petránek...

(Pokračování ze strany 1)

Má zde s rodinou baráček a zahradu. Moc rád zpracovává dřevo a chodí na houby.

Jendo, představ prosím svoji rodinu, ze které pocházíš.

Mám dva sourozence z karlovarského sboru. Prvním je bratr Jiří, moje dvojče, a druhým o sedm let mladší sestra Dagmar Byrtusová. Naši rodiče se jmenovali Herta a Josef Petránkovi, oba byli adventisté. S bratrem jsme se narodili v Pardubicích, ale hned po našem narození jsme se při osidlování pohraničí odstěhovali do Ostrova nad Ohří. Děda jako předseda tehdejšího národního výboru tam dostal umístěnku a domeček, ve kterém jsme bydleli společně i s prarodiči. Teprve po čase jsme dostali byt na sídlišti v paneláku a začali jsme bydlet sami. Táta pracoval jako svářeč na ČSAD v Sokolově, kam denně dojížděl.

Později jsi šel ve stopách svého otce. Měl jsi takovou cestu v plánu?

Ale vůbec ne. Chtěl jsem být sklářem a bratr Jiří elektrikářem. Jemu se to podařilo, mně ne. Vyhodili mě po roce z učení proto, že jsem poslouchal 4. příkázání Božího Desatera

a nechodil v sobotu do školy. Učil jsem se v karlovarském Moseru, učební obor foukač dutého skla. Základní školu jsem vychodil v Ostrově nad Ohří. Po vyhození z učení jsem počkal, až mi bude 18 let, udělal jsem si svářečí zkoušky a nastoupil jsem jako otec na ČSAD v Sokolově. Zde jsem pracoval až do důchodu, tedy celých 44 let s jedinou přestávkou, když jsem byl 2 roky na vojně.

Kde jsi byl na vojně?

Rukoval jsem v roce 1966 společně s bratrem do Vimperka. Jako „politicky nespolehliví“ jsme byli u tak zvaného pomocného praporu - PTPáků. První rok jsem pracoval jako svářeč v dílně na opravu nákladních automobilů, a tak jsem byl stále v kasárnách.

Docela jsme se s Jirkou na vojně zasmáli. Využívali jsme toho, že jsme byli dvojčata a vypadali jsme stejně. Neuměli nás rozlišit. Z Jirky radši udělali svobodníka, ale my jsme si měnili i oblečení s výložkami a hodností. Po roce nás rozdělili. Jirka zůstal ve Vimperku a já odešel k pracovní čtě do Hartmanic. Tady jsme z lesa stahovali dřevo na pilu. Pak mě převeleli do Plzně, kde jsem pracoval u jedné betonářské firmy, stavěli jsme byty pro důstojníky. Každý pátek jsem jezdil na víkend domů. Poslední tři měsíce vojny jsem strávil v Praze v Čimicích.

(Pokračování na další straně)

Na vojně

Během celé vojny jsem díky Bohu neměl s dodržováním soboty jako dne odpočinku žádné problémy.

Byl jsi v té době již pokřtěným adventistou?

Ne, nebyl. Já jsem byl z domova zvyklý dodržovat všechny zásady stejně jako rodiče. V sobotu jsem nikdy nepracoval. Ke křtu a vstupu do církve jsem se rozhodl až dva roky po svatbě, tedy v roce 1972. Křtil mě bratr Kvintus v sokolovské Svatavce.

Proč ses tak rozhodl?

Nějak jsem najednou vnímal, že bych chtěl s Bohem udělat smlouvu. Přitom jsem měl světskou svatbu, oženil jsem se s dívkou, která vůbec do sboru nechočila. Na křest se ale moje žena Jitka přišla podívat, zpočátku se mnou občas jezdila i na bohoslužbu do Karlových Varů. Při křtu byla docela zima a já si pamatuju, jak přese mě přehodil deku bratr Bohouš Zámečnický. Křest byla pro mne opravdu krásná událost. Zúčastnili se ho samozřejmě i moji rodiče. Se mnou byla pokřtěná Magda Bauerová ze Sokolova. Můj bratr Jiří byl pokřtěný o něco dříve než já.

Jak ses seznámil s manželkou?

Když jsem šel po vojně první den do práce, jel jsem do Sokolova, tak jsem ji potkal na zastávce. Jezdila do školy

do Žlutic. Tehdy trvalo, než autobus jel. Byla nějaká kalamita. Jitka si po chvíli vytáhla krásné velké jablko. Nechtěl jsem zůstat pozadu, a tak jsem si vytáhl svoje jablko, takové maličké, scvrklé. Začali jsme se smát a povídat si. Na zastávce jsme se pak

potkávali jednou za týden. Jitka totiž byla na internátu. Jednou jsme si pak domluvili rande ve Varech, kam přijela ze Žlutic a já z práce. Tři roky jsme spolu chodili a v roce 1970 jsme měli na Městském úřadu v Ostrově nad Ohří svatbu. Moje žena je katolička, do kostela ale chodí jen příležitostně. Po svatbě jsme se odstěhovali do Sokolova do Slavíčkovy ulice, kde bydlíme dodnes.

Jak se díváš na to, že tvoje žena ani děti nesdílí tvoji víru?

Já to беру tak, že jim nemůžu nic vnutit. Když nechtějí, nechávám to na nich. Samozřejmě bych byl rád, kdyby to bylo jinak. Je to ale opravdu jejich svobodná vůle. Nechci, aby dělali něco jenom kvůli mně, když po tom netouží sami. David bydlí už 22 let ve Francii. Když měli se ženou Dominikou, která pochází z Chodova, dcerku Ninu malinkou, tak jsem tam s nimi nějaký čas bydlel a o vnučku se štalal jako takový au pair. David si v ČR udělal elektrotechnickou školu a ve Francii pracuje u jedné americké firmy, která montuje klimatizační zařízení.

Jan Petránek...

(Pokračování z předchozí strany)

Syn David

S dětmi mluví doma česky. Lucka se nechala pokřtít v římskokatolické církvi, pracuje jako advokátka v Praze.

Jak se ti líbí současný sbor?

Já jsem opravdový pamětník. Vzpomínám, jak jsme se scházeli nejdříve ve sboru u řeky, i jak jsme stavěli modlitebnu na Šenvertu. Jednou mi prasklo v zádech a museli mě odvézt domů. Lidé ve sboru přibývají, mění se a já chodím na bohoslužby moc rád. Baví mě studium Bible v sobotní škole.

Díky příchodu Pavla Hološe se naše studium hodně zvedlo, přichází do naší skupiny hodně přátel. Někdy je nás tolik, že si nemáme kam sednout. Oslovují mě kázání Bohouše Zámečnicka a líbí se mi i kázání a chování našeho nového kazatele Martina Lindtnera. Myslím, že má před sebou velkou kazatelskou budoucnost. Má vřelý vztah k mladým lidem a vždy mě potěší, když mi podává ruku, zdraví mě a usmívá se.

Přál bych si, abychom s lidmi, se kterými se při bohoslužbách setkáváme, vytrvali s Pánem Bohem navždy, abychom dokázali rozdávat druhým to, co sami přijímáme.

Jak jsi na tom se zdravím?

Letos jsem si krásně odpočinul v lázních v Jáchymově. Moc mi pomohly

Dcera Lucie

masáže, koupele, mám totiž problémy s bederní a krční páteří a vychýlenou plotýnkou. Někdy mě brní ruce, nohy, beru hodně léků. Pořád si ale říkám, že je to ještě dobré. Naučil jsem se

s těmito problémy již žít, a když to nebude horší, tak budu Pánu Bohu vděčný. Také mám mnoho let špatný sluch.

Tvoji rodiče již zemřeli?

Ano, už dávno. Tátovi bylo 62 let, praskla mu slinivka. Maminka umřela 10 let po něm.

Chtěl bys něco říct na závěr?

Moc rád vzpomínám na výlet na běžkách s bratrem Ivanem Kudrfalcem. Jeli jsme z Mariánských Lázní na lyžích přes Březovou do Sokolova. Ivan mě seznamoval s lesem, ukazoval mi, kde trempoval, opravdu moc pěkný výlet, na který nikdy nezapomenu. Rád jsem jako mladý jezdíval na běžkách i na kole.

Děkuji ti za tvůj čas, který sis na rozhovor udělal.

HANA KÁBRTOVÁ

„Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí.“
(Bible, Kazatel 1,2)

Zmíněný verš tvoří nadpis Kazatelova spisu. Je tedy úvodním shrnutím obsahu celé knihy. Co myslel Kazatel, když mluvil o marnosti? A co měl na mysli, když řekl, že marností je všechno? Rabíni s humorem sobě vlastním vykládají zmíněný verš takto: Když je člověku jeden rok, sedí jako král v postýlce s nebesy hýčkan a líbán všemi. Když jsou mu tři roky, je jako prasátko, protože strká čumák a pracky do všeho, co vidí. V deseti skotačí a poskakuje jako kůzle. Ve dvaceti jako řehtající kůň, který se obdivuje sám sobě a touží po ženě. Když se ožení, je jako osel. Později se stává drzý jako pes, aby zajistil jídlo a všechny další potřeby pro rodinu. Ve stáří chodí nakonec shrbený jako opice.

V původním hebrejském znění se slovo marnost objeví skrytě sedmkrát. Rabíni těchto sedm marností přirovnávají k sedmi úsekům lidského života. Hodnocení jednotlivých období je trefně charakterizováno v uvedeném komentáři. VŠÍM měl Kazatel na mysli Tvůj i můj život ve všech jeho obdobích,

barvách a činnostech. MARNOSTÍ je lidská práce, odpočinek i zábava. Dokonce i naše náboženské úsilí je ústy Kazatele hodnoceno jako prázdné a beze smyslu (viz Kaz 9,2).

S vírou dle Kazatele do roku 2015

Ve Starém zákoně je zaznamenán příběh člověka, jehož jméno znělo Marnost. Na jeho životě můžeme lépe porozumět významu Kazatelových slov o marnosti. Vzpomenete si, o koho jde? V hebrejštině zní jméno tohoto muže stejně jako Kazatelova marnost – Ábel. Co měl Ábel ze všeho svého pachtění? Co měl ze svého spravedlivého života? Pouze nenávisť sourozence a smrt. Kazatel by k tomu snad jen trefně poznamenal: *I jeho život byla pomíjivost a honba za větrem.*

Kazatelův spis jsou, hudební terminologií řečeno, variace na téma *Marnost na druhou*. Pokud si říkáme, že on to přece tak nemyslel, za-

šifruje ve svém spisu ještě jedno ujištění o tom, že to s tou marností myslí skutečně vážně. Každá hebrejská souhláska má svou číselnou hodnotu. Když sečteme číselné hodnoty souhlásek hebrejského výrazu pro marnost, dostaneme se k číslu 38. Jistě ne náhodou použije Kazatel ve své knize slovo marnost právě 38krát. „Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí.“ (Kaz 12,13)

Málem se mu to povedlo. Nechybělo málo a Kazatel nás přesvědčil, že opravdu všechno je marnost. Co říkáte? Ještěže je tam ten závěr, jehož slova dodnes visí na mnoha zdech bytů starších adventistů. Jakoby tam zmíněný text nepatřil. Někteří dokonce považují tento verš za dovětek zbožného žida, který byl Kazatelovými myšlenkami zděšen natolik, že se je pokusil trochu tímto závěrem poopravit.

Je to opravdu tak? Myslím, že ne. Věřím, že i závěr celé knihy je původní Kazatelův. Domnívám se, že v závěrečných slovech je ukryt hluboký Kazatelův záměr. Nejprve zahraje velkou variaci na téma *Marnost na druhou*

a pak nás vyzve: *Milý člověče, a teď věř.* Bát se Boha a zachovávat příkázání jsou totiž starozákonní synonyma pro víru. Kazatel nás nejprve chce přesvědčit o tom, že všechno je marnost, aby nás v závěru se vši přesvědčivostí vyzval k věření. Mějme přitom na paměti, že „*všechno je u všech stejné: stejný úděl má spravedlivý i svévolný, dobrý a čistý i nečistý, obětující i neobětující; dobrý je na tom jako hříšník...*“

(Kaz 9,2).

Proč tedy věřit? Není i víra sama marností? Takto ovšem otázka nestojí. Máme se spíše ptát, k jaké víře nás Kazatel zve na začátku roku 2015. S jakou vírou máme projít (můžeme projít), nebo jaká víra obstojí (vydrží) v roce 2015?

Kazatel nás chce očistit a osvobodit od prospěchářské víry. Od víry, která věří proto, že jí z toho může něco kápnout. Zve nás k víře, která nehledá své opodstatnění ve vztahu k nějakému užitku. Vždyť už přece víme, že všechno je marnost. Když mluvíme o užitku, máme na mysli například příjemné náboženské prožitky, pocit jistoty v nejistém světě, život věčný apod. Kazatel nás vyzývá k víře, jež nachází své opodstatnění v sobě samotné.

Jinými slovy nás vede k víře, která věří jen kvůli Bohu samotnému. Důvodem víry je Bůh samotný, nikoli nějaký užitek z víry. Zve nás k víře nepodmíněné, která toho mnoho nežadá. Právě naopak může být od ní mnoho požadováno.

V závěru mi dovoluňte zmínit dvě události ze života člověka, jehož víra je v Bibli představena jako vzorová. Příběh Abrahámův je v knize Genesis orámován dvěma příběhy. V obou příbězích zaznívá výzva „odejdi“. Poprvé, když Bůh volá na Abrama: „*Odejdi...do země, kterou ti ukážu*“, je součástí této výzvy velký slib – požehnání, zajištění budoucnosti, velkého jména (tzn. život, který stojí za to žít), ochrany (Gen 12,1-3). Kdo by se nevydal na tuto cestu víry, když je zde tolik slíbeno?

Uběhne několik let, ve

kterých má Abrahamova víra projít dramatickou proměnou. Cyklus příběhů našeho praotce víry uzavírá podobná výzva, jakou Abraham slyšel na počátku: „*Odejdi do země Mórija*“ (Gn 22,2). Zde už však Abrahamovi není slíbeno nic. Naopak mnohé se po něm žádá. Boží nárok na obětování syna Izáka navíc ruší všechny předchozí sliby, které Abraham z Božích úst slyšel. Na začátku víra, která věří, protože jí z toho může něco kápnout. V závěru dospělá víra, která je pochválena: „*Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.*“ (Gn 22,12)

V tomto pochválení slyšíme Kazatelovu výzvu: *Boha se boj.* Příběh *Abrahámův* je příběhem proměny víry. Podobná proměna leží Kazateli na srdci. V židovských rodinách se čte kniha Kazatel právě na přelomu roku. V tomto období zve k přehodnocování naší víry a k její proměně. Kazatel nás vyzývá k dospělému věření, které je prosto jakéhokoli prospěchářství. Zve k víře, která věří pouze kvůli Bohu samotnému. S takovou vírou se dá putovat rokem 2015, ať nás na této cestě potká cokoliv.

MARTIN LINDTNER

10 dnů modliteb na téma Zakoušení ovoce Ducha

Sokolovský sbor se připojí k Deseti dnům modliteb, které pořádá na celém světě Církev adventistů sedmého dne od 7. do 17. ledna. V Sokolově si tuto dobu věřící zkrátí a posunou a budou se každý den scházet až od 18. do 23. ledna vždy od 18.30 hodin. Tématem setkávání a modliteb bude Zakoušení ovoce Ducha dle Listu Galatským 5. kapitoly a veršů 22 až 25 v Bibli. Pro každý den modliteb byly připraveny tematické listy. Lidé zúčastnění v Deseti dnech modliteb jsou zváni i k tomu, aby se připojili k

určitému typu pústu – například od zábavy, internetu, sladkostí atd. Získaný čas mohou využít k modlitbě a studiu Bible.

Místa setkávání:

- 18.1.** St. Ovčárna 2183 (u Anny Sladké)
- 19.1.** Kraslice (místo bude upřesněno)
- 20.1.** Těšovice 72 (u Novákových)
- 21.1.** Libavské Údolí 46 (u Kábrtových)
- 22.1.** SO, K. Čapka 1304 (u Pánkových)
- 23.1.** Modlitebna CASD Kraslická 14, SO

Všichni jsou srdečně zváni!

ROMSKÁ MISIE

První romská Večeře Páně

V sobotu 27.12. se v sokolovské modlitebně církve adventistů uskutečnila první slavnost Večeře Páně místního nového romského křesťanského společenství. Kázání měl Vojtěch Pačan, chlebem a vínem přítomným posloužil emeritní kazatel Pavel Hološ, hudbou a zpěvem slavnost doprovodila skupina Devleskere čhave aven pod vedením Jana Šintaje. Romové ze

sokolovského sboru adventistů uskutečnili v prosinci také Vánoční koncerty s kázáním evangelia 14.12. v kinosálu na Vřesové a 16.12. v Kulturním domě v Bukovanech. Zvláště v Bukovanech byl o tuto akci velký zájem. Na Vánoce přivezli naši Romové 23.12. teplou polévku sokolovským bezdomovcům přezimujícím ve vyhříváném vojenském stanu za sportovní halou.

Nové knihy

Adventní nakladatelství Advent Orion v Praze a Vrútkách u Martina přicházejí se zajímavými novými ti-

tuly. Nová sbírka veršů básníka Samuela Martaska "K branám z perel" mívá podle autora její předmluvy, biblisty Jiřího Beneše, "z tohoto světa do světa budoucího". Včetně křehkých ilustrací Jiřího Barty. Kniha "Pokoj" s inspirativními citacemi z děl a korespondence křesťanské reformátorky Ellen Gould Whiteové zve ke spolehnutí se na Boží ochranu a k přijetí „pokoje převyšujícího každé pomyšlení“ (Bible, List Filipským 4,7). I tato knížka je ilustrována Jiřím Bártou. Psychologická kniha "Objav svou hodnotu" od Juliana Melgosa odpovídá na otázky Čo je to sebedůvěra? Jak vzniká? Které faktory ji ovlivňují? "Ludia, sny, velké činy" je společné dílo skupiny autorů. Předkládá pestrou paletu poutavých příběhů více či méně známých historických osobností, které svou odvahou, vytrvalostí a neobvyklým nasazením inspirovaly mnoho lidí. Knihy je možné si objednat ve sboru.

AKCE V LEDNU

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

PÁTEK 2.1. 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými: Diagnóza - krátká paměť

SOBOTA 3.1. 9:30 Sobotní škola: Volání moudrosti, 11:00 Kázání: T. Kábrt - Moc bezmoci, 13:00 Odpo. program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana

NEDELE 4.1. 15:00 Zahájení Aliančního týdne modliteb církví v Husově sboru v Sokolově, ulice Obce Ležáky 542, se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním H. Kábrtové

PÁTEK 9.1. 15:30 Pro děti: Pathfinder, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými: Bůh nepočítá jen s jedním národem

SOBOTA 10.1. 9:30 Novoroční program na téma Modlitba - divadlo, prezentace fotek ze života sboru v uplynulém roce, losování veršů z Bible na nový rok, 11:00 Kázání: M. Lindtner, 14:00 Sobotní škola: Tvé cesty ať jsou pevné, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana

PÁTEK 16.1. 15:30 Pro děti: Pathfinder, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými: Bůh dává novou příležitost

SOBOTA 17.1. 9:30 Sobotní škola: Otázka života a smrti, 11:00 Kázání: A. Nováková, 13:00 Odpo. program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana

NEDELE 18.1. 18:30 Modlitební setkání, St. Ovčárna 2183 (A. Sladká)

PONDĚLÍ 19.1. 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem: Kdo je tu plevel, Klub Šnek v bývalém kině v Kraslicích, 18:30 Modlitební setkání, Kraslice (bude upřesněno)

ÚTERÝ 20.1. 18:00 Úvod do Bible s T. Kábrtem: Roztržené šaty a srdce, Městská knihovna Loket, 18:30 Modlitební setkání, Těšovice 72 (Novákovi)

STŘEDA 21.1. 18:30 Modlitební setkání, Libavské Údolí 46 (Kábrtovi)

ČTVRTEK 22.1. 18:30 Modlitební setkání, SO, K. Čapka 1304 (Pánkovi)

PÁTEK 23.1. 15:30 Pro děti: Pathfinder, 18:30 Modlitební setkání, Modlitebna CASD, Kraslická 14

SOBOTA 24.1. 9:30 Sobotní škola: Boží moudrost, 11:00 Kázání, 13:00 Odpo. program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a V. Pačanem

PÁTEK 30.1. 15:30 Pro děti: Pohlazení, 18:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými: Nový exodus otevírá nové podmínky

SOBOTA 31.1. 9:30 Sobotní škola: Požehnání spravedlivých, 11:00 Kázání: Pavel Hološ, 13:00 Odpo. program, 16:00 Romská bohoslužba se skupinou Devleskere čhave aven a kázáním V. Pačana

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

Profil sboru v síti Facebook:

www.facebook.com/adventistsokolove